

родичка п. Ірина Бас. Коли сім'ю вивозили на Сибір, п. Ірина найцінніші книжки поскладала в куферок (ящик) і закопала під грушею. Через 10 років, після повернення із заслання, куферок викопали, тому книжки збереглися.

Так ця, під землею збережена книжка, стала базою для публікації у 1994 р. роману «Апостол черні» у видавництві «Збруч», перевидання здійснено у 2022 р. у видавництві «Підручники і посібники». А здійснити видання повного варіанта із посторінковим тлумачним словником дав змогу 10-томник Ольги Кобилянської, присвячений її ювілею. Вдячність та пошана чернівецьким науковцям — проф. Володимиру Антофійчуку та старшій науковій працівниці Чернівецького літературно-меморіального музею Ольги Кобилянської Юлії Микосянчик.

Святослав Крупа

ПРО РОБОТУ НАД ІЛЮСТРАЦІЯМИ ДО РОМАНУ «АПОСТОЛ ЧЕРНІ»

Мені виповнилося 14 років, коли я працював над ілюстраціями до роману «Апостол черні» Ольги Кобилянської. Це був цікавий досвід читача і можливість маляра створити зорові образи до прочитаного.

Звичайно, кожен читач уявляє собі дійсність по-своєму. А ілюстрації — лише погляд художника. І це мій маленький внесок у розвиток української книги.

Зараз ми наочно бачимо, який великий сенс має слово. Окупанти, які приходять на нашу землю, в першу чергу борються

саме з ним: нищать українські книги, змінюють назви магазинів, вулиць та населених пунктів. Вони добре розуміють: чия мова, того й влада. Тому ми маємо твердо стояти на українських позиціях: плекати свою мову, культуру, нашу ідентичність.

Я вдячний усім поколінням українців, які попри смертельну загрозу зберегли все те, що робить нас народом.

Маю велику надію та впевненість, що ця війна нарешті покладе край столітнім спробам московитів стерти нас із лиця землі.

Ми переможемо та відбудуємо Україну, повернемо народові належну силу, могутність та неповторну українську душу.

Володимир Антофійчук

ПОДЯЧНЕ СЛОВО

Шановні учасники конференції!

Наші засідання завершуються. Висловлюю щирю вдячність усім, хто доклав зусиль до надзвичайно високої організації і проведення цього поважного наукового форуму. Його ідеї й дискусії ще довго відлунюватимуть у нашій свідомості і спонукатимуть повернутися до тих чи тих наукових проблем, над якими ми працюємо. Віриться, що з Ласки Божої теми та ідеї виступів, започатковані на науково-практичній конференції «Слово і Церква як духовно-культурні доміанти української ідентичности», продовжаться на наступних наукових засіданнях у Святій Зарваниці.

Дякуємо за гостинність! Нам було тут затишно, комфортно і, головне, пізнавально й повчально.

Слава Ісусу Христу! Слава Україні!